Konf 8/2003-20

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Michal Mazanec a soudci JUDr. Roman Fiala, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Karel Podolka, JUDr. Petr Příhoda a JUDr. Marie Žišková, o návrhu Českého telekomunikačního úřadu na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi Českým telekomunikačním úřadem a Okresním soudem Plzeň – město, za účasti žalobce: P. T., a. s., a žalovaného: R. T., ve věci žaloby o zaplacení částky 756 Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu Plzeň - město pod sp. zn. 28 C 324/2000,

takto:

I. **Příslušný vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu Plzeň - město pod sp. zn. 28 C 324/2000, o zaplacení poplatku za užívání kabelové televize, je správní orgán.**

II. **Opatrovníkem účastníka řízení R. T. jehož pobyt není znám, se ustanovuje paní D. N., ředitelka sekretariátu Nejvyššího správního soudu.**

Odůvodnění

Podáním doručeným Vrchnímu soudu v Praze dne 16. 8. 2001 se Český telekomunikační úřad obrátil na tento soud s návrhem na rozhodnutí sporu o pravomoc (kompetenčního sporu) podle ustanovení § 8a o. s. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2002. Spor vznikl mezi ním a Okresním soudem Plzeň – město ve věci tohoto soudu, u něhož napadla žaloba o zaplacení poplatku (ceny) za užívání kabelové televize. Protože o kompetenčním sporu Vrchní soud v Praze do 31. 12. 2002 nerozhodl, převzal řízení v souladu s ustanovením § 6 zák. č. 131/2002 Sb. zvláštní senát.

Ze spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobou, doručenou Okresnímu soudu Plzeň-město dne 1. 11. 2000, se žalobce P. T., a. s., domáhal vůči žalovanému zaplacení částky 756 Kč s příslušenstvím za užívání kabelové televize včetně filmového kanálu H. za měsíce únor a březen 2000. Usnesením Okresního soudu Plzeň - město ze dne 19. 12. 2000, čj. 28 C 324/2000 - 19 bylo řízení v této právní věci zastaveno s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. Okresní soud v odůvodnění usnesení především poukázal na ustanovení § 2 odst. 1 zák. č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, s tím, že s ohledem na charakter služeb, které žalobce poskytoval žalovanému, nutno věc posuzovat podle citovaného zákona. Spory o povinnosti účastníka k finančnímu plnění vyplývající ze smlouvy mezi provozovatelem této sítě a účastníkem poskytování telekomunikačních služeb

tedy podle ustanovení § 95 bod 8. písm. d) téhož zákona spadají do příslušnosti Českého telekomunikačního úřadu.

V návrhu na řešení kompetenčního sporu správní orgán dovodil, že v daném případě se nejedná o nároky z poskytování telekomunikačních služeb obecně, nýbrž služeb šíření programu rozhlasového a televizního vysílání, které je předmětem úpravy zákona č. 468/1991 Sb., resp. zákona č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Správní orgán poukázal i na ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zák. č. 468/1991 Sb. a § 2 písm. f) a s) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů. Zákon o telekomunikacích stanovuje pravomoc Českého telekomunikačního úřadu na věci v něm výslovně uvedené nebo vymezené předmětem úpravy tohoto zákona, zatímco služby poskytované v souvislosti s šířením programů rozhlasového a televizního vysílání podléhají zákonu o provozování rozhlasového a televizního vysílání.

Okresní soud Plzeň – město ve vyjádření k návrhu na řešení kompetenčního sporu uvedl, že ponechává rozhodnutí na zvážení zvláštnímu senátu.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a soudem se zvláštní senát řídil následujícími úvahami.

Mezi zákonem č. 231/2001 Sb. a zákonem č. 151/2000 Sb. je dán vztah speciálního zákona vůči obecnému, když zákon č. 231/2001 Sb. speciálně upravuje některé telekomunikační služby, konkrétně televizní a rozhlasové vysílání. Z definice obsažené v ustanovení § 2 odst. 2 zákona č. 151/2000 Sb. je zřejmé, že za veřejnou telekomunikační síť lze považovat síť, která má být podle licence nebo generální licence využita zcela nebo zčásti pro poskytování veřejných telekomunikačních služeb, včetně telekomunikační sítě určené výhradně k jednosměrnému šíření televizních nebo rozhlasových signálů po vedení.

Takovéto šíření televizních nebo rozhlasových signálů po vedení je veřejnou telekomunikační sítí (již vzhledem k výslovnému vymezení v § 2 odst. 3 tohoto zákona), přestože podle ustanovení § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 151/2000 Sb. není pro tuto činnost potřebná licence vydaná dle téhož zákona. Ze soudu známých dokladů nevyplývá, že by ze služeb, které poskytoval P. T., a. s., byl předem vyloučen nějaký okruh zájemců o jeho využití. Jedná se tedy podle ustanovení § 2 odst. 6 zákona č. 151/2000 Sb. o veřejnou telekomunikační službu.

Podle ustanovení § 95 bod 1 písm. c) zákona č. 151/2000 Sb. Český telekomunikační úřad rozhoduje ve sporech, nestanoví-li zákon jinak. Toto ustanovení je třeba vykládat v souladu s ustanovením § 1 tohoto zákona (s vymezením předmětu úpravy), především § 1 písm. b), podle kterého zákon upravuje ve věcech telekomunikací podmínky pro poskytování telekomunikačních služeb. V souladu s tímto obecným vymezením působnosti je

i ustanovení § 95 bod 8 písm. d) téhož zákona, podle kterého v oblasti telekomunikačních služeb Český telekomunikační úřad rozhoduje spory o povinnosti účastníka k finančnímu plnění vyplývající ze smlouvy mezi provozovatelem veřejné telekomunikační sítě a účastníkem o poskytování telekomunikačních služeb.

Z uvedeného tedy vyplývá, že v uvedené věci je příslušným vydat rozhodnutí o finančním plnění plynoucím z povinnosti dodávat signál kabelové televize správní orgán [§ 95 bod 8 písm. d) zákona č. 151/2000 Sb.]. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku tohoto usnesení pod bodem I. uvedeno.

Ve sporu o pravomoc v této věci se nepodařilo doručit písemnost žalovanému. Pošta vrátila zásilku s tím, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Jiná adresa však nebyla zjištěna ani dotazem na centrální evidenci obyvatel.

Protože pobyt účastníka není znám, předseda senátu mu ustanovil opatrovníka, který jej bude ve sporu o pravomoc zastupovat (§ 29 odst. 3 o. s. ř., ve spojení s § 4 zák. č. 131/2002 Sb. a § 64 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. března 2004

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu